

Blues o slečně Ruth

ASPM

Zas přišla doba tání,
já vyšel na dvorek.
Stojí tam v zadumání
sněhulák - Amorek.
On rozloučil se s křídly
a spad mu šíp i luk,
blond vlásky mu už zřídly
a není ani kluk.

Prý uplácal ho bohém
z třetího poschodí.
Já přišel dát mu sbohem
už se sem nehodí.
Je pořád ještě silný,
nutím ho šeptem "taj".
Středoevropská klima
to není žádný ráj.

Ta směšná kupka sněhu
se náhle uklání,
zas andělskou má něhu,
mluví jak ze spaní.
Můj šíp tě trefil k ránu
ze čtvrtka na pátek.
Máš v srdci čerstvou ránu,
to je jen začátek.

Teď šlehá tě tvá touha
jak oloupaný prut,
tvá cesta bude dlouhá
za slečnou jménem Ruth.
Pak roztál v pŕlce řeči
a do kanálu stek'
Já ke klidu se nutím,
už nemám na něj vztek.

A s blížícím se jarem
jsem ztratil všechn stud
já nechci přece harém,
já chci jen slečnu Ruth